

Claes Thunblad
Stadsmiljö
08-508 263 71
claes.thunblad@tk.stockholm.se

Till
Trafik- och renhållningsnämnden
2010-03-23

Angående antalet klotteranmälningar i respektive stadsdel. Svar på skrivelse från Kajsa Stenfelt och Sebastian Wiklund båda (V) .

Förslag till beslut

1. Trafik- och renhållningsnämnden godkänner trafikkontorets tjänsteutlåtande som svar på skrivelse.

Magdalena Bosson
Förvaltningschef

Ted Ell
Avdelningschef

Sammanfattning

Kajsa Stenfelt (v) och Sebastian Wiklund (v), ledarmöter i trafik- och renhållningsnämnden, efterfrågar i en skrivelse till nämnden 2009-12-10, en redogörelse från trafikkontoret angående antalet klotteranmälningar från allmänheten, samt hur anmälningarna fördelar sig mellan stadens olika stadsdelar.

I skrivelsen ställs också frågor kring om det finns områden i staden där klotter ej anmäls, och om detta i så fall har samband med förekomsten av klotter.

Under 2009 inkom drygt 4 500 anmälningar från allmänheten om förekomst av klotter. Anmälningssstatistiken visar stora skillnader mellan olika stadsdelar, där Farsta och Södermalm (tidigare Maria-Gamla stan och Katarina Sofia) utmärker sig med höga anmälningstal. Rinkeby och Kista redovisar under samma år väldigt få antal anmälningar.

Trafikkontorets geografiska prioritering av klottersanering baseras dels på antalet anmälningar och dels på den inventering som sker löpande. Detta underlag utgör grunden för beslut om kontinuerliga ronderingar av utsatta geografiska områden, samt enskilda anläggningar.

Under 2009 uppgick saneringskostnader i Söderort till 5,8 mnkr, Västerort 2,3 mnkr och Innerstad till 4,0 mnkr. Förhållandet mellan de olika stadsdelarna har varit relativt konstant mellan åren 2007-2009, där Söderort har betydligt större problem med klotter än Västerort och Innerstaden. En jämförelse av innerstadsdelarna visar på mer klotter på Södermalm, jämfört med övriga innerstadsdelar.

Bakgrund / Remissen

Kajsa Stenfelt (v) och Sebastian Wiklund (v), ledarmöter i trafik- och renhållningsnämnden, efterfrågar i en skrivelse till nämnden 2009-12-10, en redogörelse från trafikkontoret angående antalet klotteranmälningar från allmänheten, samt hur anmälningarna fördelar sig mellan stadens olika stadsdelar.

I skrivelsen ställs också frågor kring om det finns områden i staden där klotter ej anmäls, och om detta i så fall har samband med förekomsten av klotter.

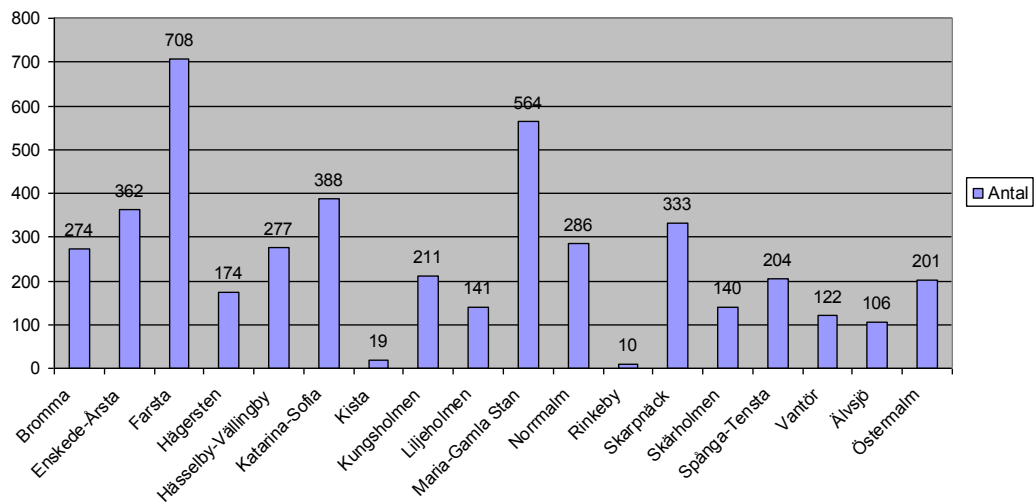
Trafikkontoret har sedan maj 2007 ett samverkansansvar för klotterproblematiken i Stockholms stad, samt ett ansvar för klottersanering av kontorets och stadsdelsförvaltningarnas anläggningar, enligt gällande gränssnittsfördelning. Genom samverkansansvar med externa aktörer ansvarar trafikkontoret också för klottersanering av anläggningar tillhörande elbolaget Fortum, konstkansliets anläggningar och delar av fastighetskontorets anläggningar.

Trafikkontorets synpunkter och förslag

Under 2009 inkom drygt 4 500 anmälningar från allmänheten om förekomst av klotter. Anmälningssstatistiken visar stora skillnader mellan olika stadsdelar, där

Farsta och Södermalm (tidigare Maria-Gamla stan och Katarina Sofia) utmärker sig med höga anmälningstal. Rinkeby och Kista redovisar under samma år väldigt få antal anmälningar.

Klotteranmälningar fördelade över stadsdelar 2009-01-01 till 2009-12-31

Fördelningen av avsatta budgetmedel, avseende sanering av trafikkontorets anläggningar för 2009, kan utgöra ett mått på hur klotterverksamheten prioriteras. Trafikkontorets geografiska prioritering av klottersanering baseras dels på antalet anmälningar och dels på den inventering som sker. Detta underlag utgör grunden för beslut om kontinuerliga ronderingar av utsatta geografiska områden, samt enskilda anläggningar.

Under 2009 uppgick saneringskostnader i Söderort till 5,8 mnkr, Västerort 2,3 mnkr och Innerstad till 4,0 mnkr. Förhållandet mellan de olika stadsdelarna har varit relativt konstant mellan åren 2007-2009, där Söderort har betydligt större problem med klotter än Västerort och Innerstaden. En jämförelse av innerstadsdelarna visar på mer klotter på Södermalm, jämfört med övriga innerstadsdelar. Det finns flera förklaringar till detta.

En avstämning med polisen visar att en stor andel av de cirka 300 till 500 högaktiva klottrare som bor i Stockholms län, och som frekvent förekommer i polisens register över anmälningar och domar gällande klotter och annan skadegörelse, bor i södra delen av staden. Enligt polisen målar de flesta graffitimålare övervägande nära sin egen boendemiljö.

I stadsdelen Södermalm finns också ett antal välkända samlingsplatser för ungdomar, samt flera butiker som saluför klotterrelaterade produkter som färgburkar, ryggsäckar som är anpassade för sprayburkar, kartor och ritningar över tunnelbanenätet, kläder, tidskrifter och filmer med graffitihåll. Dessa butiker anordnar också kurser i graffitimålning och är välkända samlingsplatser för utövare av graffiti.

En betydande faktor för förekomsten av klotter är kollektivtrafikens geografiska utbredning. Platser som är väl synliga från tunnelbana och tågtrafik, samt tåg och vagnar som trafikerar trafiken, har alltid varit särskilt drabbat av klotter.

Sett till de personer som frekvent förekommer i polisens register för skadegörelsebrott finns också en övervägande del som är uppväxta i familjer med sociala och ekonomiska problem. Därför går det också att se vissa samband mellan socioekonomiskt svaga områden, samt förekomsten av klotter och annan skadegörelse.

Sammanfattningsvis så finns ett visst samband mellan förekomsten av klotter och allmänhetens benägenhet att anmäla. En övervägande del av anmälningarna kommer från söderortsstadsdelar, samt från stadsdelen Södermalm. Det är också dessa stadsdelar som är prioriterade i trafikkontorets saneringsinsatser. De stadsdelar som utmärker sig med mycket få anmälningar, Rinkeby och Kista, har förhållandevis små problem med klotter. Men denna tendens återkommer också vad gäller övriga felanmälningar till trafikkontorets driftscentral, vilket snarare tyder på låg anmälningsbenägenhet än problem med klotter.

Slut